dar ră-
efinit ro-
e fel de
atea din
lei de-a
național
indiferent
ampioană
ureşti, re-

reproşuri
anul, s-ar
ir cei ce
icum s-ar
de revi-

fi oferit,
ansamblu
n special
res ? Re-
lă-pagină
unea, din
transmită
efavoriza
colectiv
balului a
mpioanei
mpioane,
uni dimi-
dintre ei
5 15 ani
r. La ora
... !
ri perfor-
, cununa
dat na-
în timp
lotul re-
ională
ionatului.
Poate că
iştii dina-
la Cluj,
ilor care
, şi a'ta-i
ui. U.T.A.
şi acesta
a sfîrşitul
na etapă,
ti pe Pe-

trolul cu 3—1. Şi acela a fost un rezultat posibil. Rezultate de neacceptat sînt acelea în care, de pildă, o echipă de internaționali ca Dinamo Bucureşti este învinsă de echipa clasată ultima în campionat, Vagonul Arad. Chiar întîlnirile directe dintre U.T.A şi Dinamo Bucureşti, 3—0 la Arad şi 3—4 la Bucureşti deci 1—1 le victorii, cu o diferență de două goluri în avantajul campionilor, iată un vot de blam pentru echipa bucureşteană. Dar, de ce nu şi-a onorat Dinamo Bucureşti calitățile sale recunoscute de echipă de valoare internațională învingînd la Craiova

VERDICTUL IMUABIL AL ULTIMEI ETAPE

pe Universitatea pentru ca necazul pe rezultatul de la Cluj să fie cît de cît întemeiat ? Cine nu iubeşte azi pe jucătorii dinamovişti care ne-au făcut să ne simtim în acest an mai mîndri de ei ca niciodată ? **Dar, este necesar să le-o spunem că între ei şi cei de la U.T.A. este o diferență de răsfăt, de modestie, de omogenitate, cu mult în favoarea actualilor campioni. Arădenii se ştiu mai puțin indispensabili, mai puțin lăudați, mai puțin extraordinari şi iată-i triumfînd fiindcă 30 de etape au fost aceiaşi.** Cît de mult ne place şi cît de utilă este **comportarea fotbaliştilor dinamovişti în echipa naționala, dar de ce oare trebuie să aşteptăm cu lunile pentru a vedea pe aceiaşi internaționali jucînd în echipa lor de club tot atît de bine ca în echipa națională ? Iată la ce trebuie să gîndească marii învinşi ai acestui campionat şi împreună cu ei şi jucătorii echipelor bucureştene Rapid şi Steaua, considerați printre cei mai valoroşi din fotbalul nostru.**

După aceste considerații, transmisiunile la radio şi televizor ale jocurilor care atectau primul loc nu mai par de incriminat, trebuie să apreciem însă hotărîrea radiodifuziunii de a nu fi relatat desfăşurarea meciurilor hotărîtoare pentru retrogradare. La Constanța, după finalul întîlnirii Farul — Progresul, un om cu făptura şi chipul ca de ceară, astepta sentința crainicului de la Tg. Mureş. De acest rezultat depindea soarta Progresului. Diabolic, crainicul amina sentința cu un prolog enervant. În sfîrşit a rostit 3—0 pentru F. C. Arges şi omul de ceară s-a rotit ca un manechin şi a păşit ca peste un prag al morții. Omul de ceară era Cornel Drăguşin care, cu cîteva săptămîni înainte afişa optimism şi respingea dispretuitor ideea retrogradării. Să fim sinceri, ne pare rău de Progresul, ca de orice despărțire. Regretăm cuplajele interbucureştene, dar cît timp mai putea oare această echipă să amîne pasul care o ducea inevitabil spre retrogradare, **lipsa de organizare, de elemente valoroase şi mentalitatea că an de an poate fi salvată de un fir de pai ?**

Orice insucces, orice prăbuşire sînt regretabile. În acest sfîrşit de campionat, Dinamo Bucureşti, cu o constelație de internaționali, n-a mai putut ajunge pe U.T.A., iar eforturile disperate ale Progresului, uneori deplasate, nu au mai folosit la nimic. Sînt două experiențe din care se poate învăța. **Dar, ni se pare, că de la un campionat la altul se învață prea puțin.** Poate că din ediția care s-a încheiat, ediția cu 16 echipe şi 30 de etape, fotbaliştii, echipele şi conducătorii lor, vor concluziona că pentru scopul final, al celui mai bun loc în clasament, în funcție de posibilitățile fiecărei formații, **este necesar ca pe parcursul campionatului să existe o regularitate de comportare şi performanță care nu se poate obtine decît printr-o activitate susținută, fără fisuri, apropiată de randamentul maxim al fiecărui jucător.**

Aurel C. NEAGU

DEPLASARE

	1. STEAUA BUC.	12	4	3	5	18—18	11
	2. **U. T. Arad**	14	3	3	8	16—20	9
	3. Rapid Bucureşti	12	3	1	8	12—18	7
	4. Crişul Oradea	15	2	2	11	10—23	6
	5. U" Cluj	15	2	2	11	13—31	6
	6. Dinamo Bacău	15	0	5	10	4—19	5
	7. Jiul Petroşani	15	2	1	12	7—25	5
	8. Dinamo Bucureşti	12	0	4	8	4—15	4
	9. Petrolul Ploieşti	15	1	2	12	9—32	4
	10. Universitatea Cv.	15	1	2	12	12—37	4
	11. **Progresul Buc.**	12	1	1	10	5—21	3
	12. F. C. Argeş Pit.	15	1	1	13	8—32	3
	13. Farul Constanța	15	0	3	12	10—25	3
	14. Politehnica Iaşi	15	1	1	13	8—35	3
	15. **Vagonul Arad**	14	1	0	13	7—31	2
	16. A.S.A. Tg. Mureş	15	0	2	13	9—37	2

RETUR

	1. RAPID BUC.	15	9	3	3	25—11	21
	2. Steaua Bucureşti	15	8	4	3	24—16	20
	3. Dinamo Bucureşti	15	8	3	4	27—15	19
	4. „U" Cluj	15	7	3	5	23—13	17
	5. Dinamo Bacău	15	6	5	4	12— 9	17
	6. **U. T. Arad**	15	7	2	6	25—14	16
	7. Crişul Oradea	15	6	4	5	21—18	16
	8. Jiul Petroşani	15	7	1	7	18—15	15
	9. F. C. Argeş Pit.	15	7	0	8	19—19	14
	10. Farul Constanța	15	6	1	8	14—21	13
	11. **Vagonul Arad**	15	6	1	8	16—25	13
	12. **Progresul Buc.**	15	4	4	7	16—22	12
	13. Universitatea Cv.	15	6	0	9	15—22	12
	14. Petrolul Ploieşti	15	5	2	8	14—23	12
	15. A.S.A. Tg Mureş	15	5	2	8	10—26	12
	16. Politehnica Iaşi	15	4	3	8	14—24	11

DUBLU „HAPPY-END"

Să rememorăm, pe scurt, cîteva secvențe din acest senzațional meci A.S.A.—F.C. Argeş, despre care se va vorbi mult timp.

...Cu toate torentele de apă ce cădeau din norii vineți, echipele de tineret dădeau lupta de parcă ar fi jucat pe cel mai perfect teren. Iar atunci cînd argesenii au deschis scorul, cineva, de lîngă noi, spunea că îi e teamă ca faptele să nu se petreacă aidoma şi în meciul „mare". Cită previziune...

...Tot din meciul de tineret : cine să fie, oare, purtătorul tricoului cu nr. 7 din echipa pitesteană ? Într-un tîrziu, îl recunoaştem : nu este altul decît... portarul *Niculescu*, extremă de circumstanță !

...Dar „tineretul" parcă nu se mai termină. Toată lumea, cu ochii pe ceas, aşteaptă ora 18. Şi, de sus, plouă, plouă. Încercăm un tur pe la vestiare. La A.S.A. nu se poate intra. Prin uşa încuiată nu se auzea decît o voce. O recunoaştem pe cea a antrenorului *Bone*. Ultimele indicații. Mai era un sfert de oră şi începea meciul.

...Argeşenii se echipează, şi ei, în liniste. Cu toții erau îngînduraţi. Doar *Dobrin* încearcă o glumă. Pentru toți, însă, vorbeşte antrenorul *Teaşcă*, „antrenorul-dinamită", cum l-au numit conducătorii actualei sale echipe.

...Fluierul de începere. A.S.A. atacă. Tribunele vuiesc. Pe pînza de apă a terenului, *Dobrin* desenează arabescuri de mare maestru. Parcă ar fi pe cel mai bun gazon din lume. *Raksi*, laborios şi el, îşi pune colegii în poziții bune de şut, dar *Barbu* şi *Vlad* sînt la post şi atunci cînd. totuşi, *Mureşan*, *Lucaci* sau *Ciutac* (urît gestul acestuia de a-l fi lovit grav pe *Ion Vasile*) se infiltrează în spatele lor, le apare, cu silueta sa fragilă, portarul oaspeților, care de un an şi mai bine de cînd se afla la F.C. Argeş, nu reuşise să redevină acel *Ion Vasile* de la Jiul. Dar, iată *Ion Vasile* se află peste tot în calea mingii. Joacă realmente de nota 10. L-a pus în umbră pe opusul său, talentatul *Ungvary* de la A.S.A., care n-a putut primi decît 9. A avut ghinionul să joace în acelaşi meci cu *Ion Vasile*...

...Care este drumul cel mai scurt spre gol ? Atacanții militari încearcă toate combinațiile posibile, dar drumul nu poate fi găsit. În schimb, îl mai află o dată *Dobrin* şi, încă o dată, *Nuțu*. 3—0 pentru F.C. Argeş, în „meciul vieții sale". După joc, *Nuțu* ne spune : *„Nu era păcat ca un fotbalist ca Dobrin să joace în B ?"* Îi dau dreptate. „Omul fără notă", cum a fost denumit de un spectator, a primit din nou nota 10.

...Fluierul final.

Teaşcă se repede la *Dobrin*, în teren, şi-l sărută... O ! Tempora !...

Apoi, e rîndul antrenorului să fie felicitat de jucătorii săi. În vestiare,

DOBRIN ŞI BARBU

Pentru cei care au urmărit atent evoluția echipei F.C. Argeş în a doua jumătate a returului, eforturile sale de a evita o retrogradare ce părea iminentă, aportul a doi jucători (DOBRIN şi BARBU) în realizarea obiectivului final, rămînerea în Divizia A, a apărut clar.

Deşi Barbu a fost scos din lot, deşi Dobrin era mereu amenințat cu acest lucru, cei doi vechi jucători piteşteni, devotați clubului lor, au luptat cu energie în ultimele trei etape pentru salvarea echipei, recoltînd tot atîtea victorii şi contribuind substanțial la satisfacția finală a iubitorilor fotbalului din Piteşti.

DOBRIN a dirijat magistral echipa, a dat pase ideale din care coechipierii lui au înscris goluri (Roşu în meciul cu Rapid, Jercan cu „U" Craiova, Radu de 2 ori cu Vagonul etc.), înscriind el însuşi — în ultimele etape — 3 goluri dintre care două „de aur" în meciul de importanță vitală pentru F.C. Argeş, de la Tg. Mureş. Notele luate de Dobrin în ultimele şapte etape : 8, 8, 7, 8, 8, 10, 10.

Cît despre BARBU, reintroducerea lui s-a dovedit salvatoare. Valorosul fundaş central, „sufletul" prin tradiție al lui F.C. Argeş, la care joacă de 10 ani, a reintrat în ultimele 3 etape. Aportul lui în dirijarea apărării este clar ilustrat de golaverajul piteştenilor în ultimele 3 jocuri : 9 marcate, zero goluri primite.

Prin urmare conducerea echipei merită apreciată pentru autocritica de a reintroduce pe Barbu în formație şi renunțarea la ambiția de a elimina pe Dobrin din echipă.

îmbrățişări... de ambele părți ! Învingători şi învinşi ! De ce ? Cu cinci minute înainte de final — pe calea cărora unde ?... — întreg stadionul aflase că la Constanța e 1—0 pentru Farul. A.S.A. era şi ea salvată !

Mircea TUDORAN

CRAIOVA. Un meci ce se anunța, prin prisma disputei pentru titlu, un derbi : Universitatea Craiova — Dinamo București. Dar care, în cele din urmă, n-a adus decît recordul de spectatori al stadionului şi satisfacția unei revanşe aşteptată de olteni, 10 ani. În imagine : Martinovici, Boc şi Coman își dispută balonul.
Foto : S. BRAŞOVEANU

85 DE MINUTE DE ILUZII

— Ce faci, Viorel Popescu ?

Fundaşul bucureştean mergea preocupat pe şoseaua Mamaia—Constanța, mutîndu-şi privirile în toate părțile. Ne întîlnisem întîmplător şi brusc, trebuia să se rupă într-un fel tăcerea şi astfel s-a născut această întrebare, desigur, banală. **„Greu, foarte greu !"** a venit răspunsul. A plecat apoi mai departe, să caute „băieții" aflați în plimbare pe faleză, pentru a le transmite cuvîntul antrenorului cum că sosise ora mesei.

Nu ştiu cît de deconectantă a fost plimbarea şi cît de mare pofta la masă, dar cînd au venit la stadion, jucătorii Progresului erau tăcuți, cu fălcile strînse, cu cute pe frunte. Au intrat unul după altul în cabină şi nu i-am mai văzut decît după o jumătate de oră, aliniați la centrul terenului, sub o mare explozie sonoră. Mii de piepturi de suporteri locali scandau la unison a doua literă a alfabetului, iar glasuri izolate nu încetau să întoarcă istoria campionatului cu 8 ani în urmă (cînd, în urma unui meci decisiv în compania Progresului, Farul a retrogradat în divizia secundă).

Şi deodată, fluierul arbitrului Octavian Comşa a acoperit tot vacarmul. Aici la Constanța, dar cu gîndul la Tg. Mureş şi la Ploieşti, elevii lui Drăguşin începuseră marea fugă de Divizia B.

Scăpați o dată basma curată, în primul minut, de bara transversală (şutase Sasu din mijlocul careului mare) şi a doua oară de imprecizia surprinzătoare a aceluiaşi Sasu (şut peste poarta goală de la numai 5 m), fotbaliştii bucureşteni au luptat din greu dar cu folos pentru a nu primi gol. Intenționau, probabil, să-l marcheze ei, dar o înaintare împuținată numeric de necesitățile defensivei, n-a reuşit nici un moment să traducă dorința în faptă. Nu mai rămînea decît o şansă : paza strașnică a porții lui Manta, evitarea golului, scorul alb.

Şi încet încet, în fața replicii încîlcite a unui partener lipsit de formă sportivă, Progresul reuşea, de fapt, ceea ce îşi propusese. În echipa Farul se produseseră, fără mare efect, modificări, căci Badea l-a schimbat pe Sasu, Etem pe Constantinescu iar Ologu ieşise pe margine, accidentat, la mijlocul reprizei secunde. Spectatorii îşi strigau nemulțumirea că nu pot asista la îngenuncherea Progresului; uneori şi-o manifestau prin „ascunderea" temporară a mingii în tribună, acolo unde Beldeanu, Grama sau Neacşu o aruncau ca pe o piază rea cînd se simțeau încolțiți de adversar. Banca de rezerve a Progresului începuse să freamăte de nerăbdare şi de bucuria perspectivei. Şi deodată, cu 5 minute înaintea sfîrşitului, o fază oarecare duce mingea la Kallo, şi acesta o trimite lui Badea în fața porții Progresului. Mândoiu a luftat (a cita oară în acest meci ?), Manta a întîrziat o fracțiune de secundă fatală şi înaintaşul Farului a trimis săgeți veninoase în inimile progresiştilor ; a aruncat mingea în plasă !

Mai rămăsese o nădejde : Tg. Mureşul. Radioul, atent pînă în acea clipă doar cu Craiova şi Clujul, a început, după sfîrşitul etapei, anunțarea tuturor rezultatelor. Arbitrul Comşa, tuşierii săi, antrenorul Drăguşin, îşi aplecaseră capetele asupra singurului tranzistor aflat în preajmă. Crainicii se joacă cu nervii lui Drăguşin, păstrează scorurile pentru finalul comentariilor. Iar Tg. Mureşul... rămîne ultimul. În sfîrşit, i-a venit rîndul...

Peste cîteva minute, în cabina Progresului, o echipă de fotbal amuțise. Statui de ceară se mişcau mecanic, afară cineva plîngea cu sughițuri, sfîşietor. Era soția lui Neacşu. În curte, cîteva sute de spectatori îşi cîntau satisfacția, zgomotos şi monoton : „B-ul !", „B-ul !" Jucătorii se preling pe uşă, se urcă în maşină, cei cîteva sute îi urmează răutăcios. Oaidă mai are puterea să aplaude ironic, demonstrația aceea de proastă calitate.

Ion CUPEN

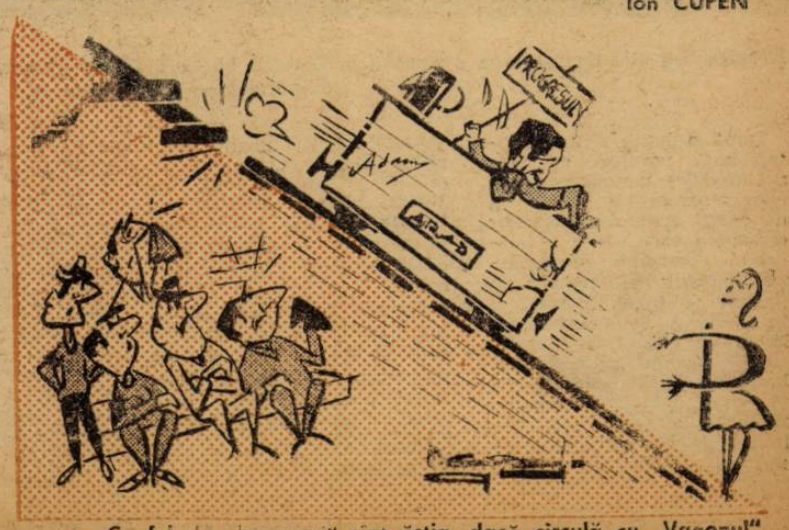

— Ce fel de „bancheri" sînt ăştia, dacă circulă cu „Vagonul" de... marfă ? !

Desen de **NEAGU RADULESCU**